

Ліна ВЕРЕСЕНЬ

Вистави студентського експериментального театру «Пілігрим» педагогічного коледжу Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка надовго залишаються у пам'яті глядачів. Та й це не дивно, бо вони мають особливе

соціальне звучання, вирізняються гострою актуальністю висвітлюваних проблем і, насамкінець, основою їх є потужні твори вітчизняних та зарубіжних майстрів пера.

Черговою прем'єрою, поставленою студентською театральною групою на чолі із керівником Василем Скороплясом, стала вистава-сповідь під назвою «Усі відповімо перед Всевишнім» за творами популярної

української письменниці Марії Матіос. При підборі матеріалу для інсценізації керівник зупинився на трьох оповіданнях автора.

«Анна-Марія» — це не подвійне жіноче ім'я, а два ймення персонажів, двох Гафтинякових дочок, абсолютно протилежних зовнішньо і внутрішньо. Марія Матіос зовсім неспроста дала своєму твору таку назву. «Анна-Марія» звучить як вирок хвацькому парубку Іларію (з цим образом чудово впорався Володимир Репетилло) за його підступну поведінку і хитрі наміри. В ролі Анни виступила юна школярка Настя Іванюк, у ролі старого Гафтиняка — Назарій Прокопів, а слова автора майстерно читала Марія Мазовіта.

«Не плаче за мною ніколи» — таку назву носить друге інсценізоване оповідання, і саме такі слова намагається донести до глядача його героїня Юстина (Вікторія Петулина). Її діалоги з автором (Марією Мазовітою) щодо чергової підготовки до смерті, наскрізь пронизані українською

національною філософією, в устах молодих акторок звучать так переконливо, з такою незаперечною мудрістю, що змушують кожного всерйоз задуматись над вічними життєвими істинами.

«Просили тато-мама» — завершальна частина вистави, поставлена за однойменним оповіданням, в якому актори «Пілігриму» вслід за Марією Матіос у досить тонкій формі показали складні стосунки між

молодими людьми часів визвольної боротьби нашого народу проти поневолювачів. На перехресті різних культур, звичаїв, трактувань цих непростих поствоєнних подій вони поставили людину — з її відчуттями, почуттями, поведінкою — в екстремальній, екзистенційній ситуації, на межі між любов'ю і ненавистю, відданістю і зрадою, життям і смертю. Відкидаючи усталені стереотипи як з однієї, так і з іншої сторони, разом із Марією Матіос актори майстерно згладжують гостроту соціально-політичних кутів у сторону людського, особистісного, інтимного, і тим самим замість засудження, жорстокості та помсти пропонуючи терпимість, милосердя і прощення, що неодмінно повинні дати початок душевному примиренню. Тобто наш маленький акторський колектив досить вдало долучився до вирішення глобальної суспільно-історичної проблеми. Ролі виконували: мама Корнелія — Ольга Гануліч, молода Корнелія — Марина Крупенко, Богдан — Мирослав Задорожнюк, Коляя — Андрій Дубас, Юрко — Павло Левицький, газда — Назар Прокопів, капітан НКВС — Антон Луб'яницький, сержант Прокопенко — Павло Старух.

Музичний супровід прем'єри здійснила Мар'яна Презлята (сопілка, най, окарина, теленка). За освітлення відповідали Олександр Ковень і Мирослав Задорожнюк. Костюми підготувала Валентина Мирого-

вич, декорації — Віктор Маринюк і Валерій Швець. Інсценізація і постановка Василя Скоропляса. У ролі режисера виступила Марія Крупенко, а її асистентами були Марія

Мазовіта і Павло Левицький.

Вистава викликала бурхливі оплески та яскраві емоції. Її переглянули більше 250

глядачів у стінах нашого навчального закладу. Проте географія виступів постійно розширюється: студентська театральна група отримала запрошення колективів Кременецького медичного училища ім. Арсена Річинського, військової частини А

1519 м.Дубна та Рівненського музичного училища. Особливо приємно було чути схвальні відгуки про виставу в Рівненському музично-драматичному театрі.

Василь СКОРОПЛЯС

Після першого прем'єрного показу вистави «Усі відповімо перед Всевишнім...» за творами Марії Матіос пролунав телефон-

ний дзвінок від Організаційного комітету IX Міжнародного юнацько-молодіжного театрального фестивалю аматорських театрів у м.Рівне.

В екстреному випадку колектив студентського експериментального театру «Пілігрим» запросили для участі у фестивалі, що стало для нас приємною несподіванкою.

Організаційні питання поїздки взяли на себе первинні профспілкові організації академії, очолювані Василем Трифонюком та Андрієм Заблоцьким.

Для показу вистави нам запропонували малу сцену Рівненського обласного академічного драмтеатру. Завдяки авторитету та при підтримці випускника нашої альма-матер, а нині актора цього театру, за-

служеного артиста України Петра Ліснічука машиніст сцени театру допоміг з просторим вирішенням, а художник по світлу — світловою партитурою.

Затамувавши подих, глядачі вслухалися в мелодію творів Марії Матіос і сприймали енергетику дії, яка відбувалася перед ними. По закінченні вистави вони стоячи, гучно аплодували виконавцям, тричі викликаючи їх «на біс». Опісля відбулося обгово-

рення вистави членами журі. Вони відмітили ансамблевість та зіграність колективу,

глибоке проникнення в матеріал авторки, сповідальність перед глядачем, а також те, що колектив не побоявся брати такий складний матеріал, який не легко піддається сценічній версії.

І все ж таки наші актори вірно прочитали його, переклавши на мову драматургії. Особливо на цьому наголошувала режисер, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики початкового навчання

Всі члени журі із захопленням відзначили живе музичне оформлення вистави, яке створила викладач кафедри гри на музичних інструментах нашої академії Мар'яна Томашівська, яка після вистави на їх прохання дала майстер-клас гри на сопілці, окарині, наї, теленці.

Члени журі зацікавилися історією створення колективу та поставленим репертуаром за 11 років, їх вразили наші роботи над виставами «Ромео і Джульєтта», «Сон літньої ночі» Вільяма Шекспіра, «Недоспівана пісня Івана Мазепа» за історичними романами Богдана Лепкого, «Маруся Чурай» Ліни Костенко, «В неділю рано зілля копала» за Ольгою Кобилянською, їх оригінальні постановки в історично-архітектурному ансамблі нашого ВНЗ, в музеї Юліуса Словацького і зокрема на лоні природи (на Замковій горі, на березі лісового озера).

Під час урочистого закриття фестивалю колективу нашого театру «Пілігрим» вручили Дипломи за участь у фестивалі та за краще музичне оформлення. Нагороду за кращу жіночу роль отримала актриса Марина Крупенко.

На завершення «Пілігрим» запросили для участі в наступному, ювілейному фестивалі 2017 року.

НАГОРОДИ ФЕСТИВАЛЮ «ПІХТ-АРТ»

